

— (Az elzárt Vérmező.) Budapest közönségének évenként többször meg kell tudnia, hogy a város atyái üléseztek, ankéteztek, szónokoltak, végül pedig megállapították, hogy kevés a játszótér, kevés a fa, a fű s azért lesznek minden évben sápadtabbak a fővárosi gyerekek. Kétségtelenül igaz ez a szomorú megállapodás, mert akik egy kissé a szívükön viselik a közegészség ügyét, azok nagyon is tudják, hogy mit jelent a játszóterek, szabad, füves területek hiánya, — ámde a tapasztalat azt mutatja, hogy a megnyilvánuló jóakarát, igyekvés, gyülekezés nagyon kevés ahhoz, hogy valamilyen eredmény elérésében csak reménykedni is lehetne. Egyelőre azért volna szükséges gyülekezni, hogy a már meglevő tereket hagyják meg a gyermekeknek. Budán a Várhegy mögött egy közel huszonöt hold területű térség van, ahol magasra nő a fű, nem járnak villamosok, automobilonok, ahova szabadon süt a nap; ez a térség a Vérmező. Mintha valamilyen látványosság volna, gondosan körül van kerítve s a kerítés több pontját rendőrök őrzik, hogy valakinek eszébe ne jusson letaposni a mező gyenge fűszálait. Valóban van mit nézni a Vérmezőn néhány hét óta: szép, gömbölyűre formált, sárgára száradt szénakazlak sorakoznak a lekaszált fű helyén, mintha arra várnának, hogy a katonai kincstár szénakazalparancsnoka nézzen végig a rendezken szigorú szemle keretében. Ezek a szénaboglyák a hadikincstár tulajdonai; ezek miatt nem szabad senkinek a Vérmező korlátját átlépnie, ezekért szorulnak a bérházak szűkre szabott udvaraiba a gyerekek, ahova nem süt a nap, ahol a levegő telve van a kiporolt szőnyegek mikrobas tartalmával. Meglepő jelenség ez a takarékoskodás, a Vérmező szénájával való gondos bánásmód. Ugy látszik, a hadügyi kincstár ily módon akarja a polgárságot szorongató terhek elviselését könnyebbé tenni. Szénát termel ott, ahol napinkont több ezer gyermek játszadozhatnék minden szülői felügyelet nélkül, ahol senkit sem érhetne semmiféle baleset, ahol a pesti oldal mostoha viszonyai között élő gyermekek is rövid ut után jó levegőt élvezhetnének, labdázva, futkározva. Valami régi tradíció nyilvánul meg ebben a jelenségben. Köröskörül négy-ötemeletes házak, közöttük egy mező, sárga szénaboglyákkal, ahová a házakba zárt gyermekek csak a rendőrök által őrzött korlát mellől tekinthetnek tisztelettel, vagya-kozással, szomorú arccal. Olyan ez, mintha kifejezésre akarna jutni, hogy a hadikincstár akadályozza meg az ifjúság testi erősödését. Hát nem neki van szüksége erős és egészséges férfimemzedékre?

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztály	Hely	Idő	Szemé	Helysz
	Szerző	Cím	Forrás:	(Hely)
				(Idő)
				(Köt. v. fiz.)

712.21

"Vérmező"
"1913"